

Výsledky studentského hodnocení kurzů je třeba náležitě interpretovat

Právě probíhá studentské hodnocení kurzů letního semestru 2015/2016. O dopadu výsledků hodnocení a ohlasech na ně hovoří doc. Lucie Pultrová z Ústavu řeckých a latinských studií FF UK, která do června působí jako předsedkyně Studijní komise. Stanoviska komise jsou nezbytným podkladem pro Akademický senát FF UK mimo jiné při projednávání návrhů na akreditaci studijních oborů.

V červnu končí vaše působení v čele Studijní komise, která s evaluacemi studentů již několik let pravidelně pracuje při projednávání akreditací. Přinášíjí podle vás výsledky hodnocení důležité informace?

Studijní komise dostala před čtyřmi lety od vedení fakulty za úkol posuzovat na akreditačních dokumentech z kateder nejen výhled do budoucna, ale i to, jak návrh reakreditace reflektuje minulost a současnost oboru, jak se vypořádává s existujícími problémy apod. Evaluace se tak pro nás staly velice důležitým zdrojem informací.

Je ovšem jasné, že se s evaluacemi musí pracovat velmi opatrně a že je třeba je náležitě interpretovat, k čemuž člověk potřebuje získat určitou zkušenost. Jeden nahodile vybraný ohlas neznamena vůbec nic. V první řadě je třeba evaluace sledovat v kontextu ostatních evaluací daného předmětu. A také v kontextu celého oboru, ba i celé fakulty. Je prakticky pravidlem, že v těch nejkvalitnějších oborech, které nejlépe učí studenty kriticky myslet, hodnotí studenti podrobně a velice přísně. Jindy se zase můžeme setkat s tím, že evaluace oboru vypadají na první pohled výborně, při bližším pohledu jsou však jen málo vypovídající (ve stylu „učitelé jsou na nás

hodní“). Bývá tomu tak u oborů více do sebe uzavřených, typicky jednooborových, jejichž studenti nemají možnost srovnání.

Toto ale mohou nahlédnout jen ti, kdo se evaluacemi zabývají ve velkém a dlouhodobě – tedy právě např. členové Studijní komise. Co je naprosto zřejmé, je, že procenta samotná mnoho neříkají. Mohou jen upozornit na nějaké výraznější excesy. A proto bych apelovala na studenty: komentujte slovně – jen z toho je možné si skutečně něco odnést.

Studenti se často ptají na konkrétní využití výsledků evaluací a váhají, jestli mají nějaký dopad. Jak to vidíte vy – jako předsedkyně komise i jako vyučující na Ústavu řeckých a latinských studií?

V posledních letech došlo v této věci k obrovskému posunu. Před čtyřmi lety, když jsem ve Studijní komisi začínala, jsme se někdy setkávali i s poměrně pobouřenými reakcemi, když jsme při jednání o akreditacích otázku evaluací vytáhli na stůl. Dnes už je naopak více méně pravidlem, že zástupci oborů sami přicházejí s návrhy změn ve studijních plánech nebo v personálním obsazení, ke kterým přistupují právě na základě dlouhodobě problematických evaluací. Je tedy nepochybné, že se jednotlivé ústavy a katedry evaluacemi vážně zabývají, neberou je na lehkou váhu. Chtělo to jen čas – zvyknout si, překonat nedůvěru a také mít k dispozici data za delší časové období.

Jako vyučující si ani nedovedu představit, že by se někdo o vlastní evaluace vůbec nezajímal, že by mu na nich nezáleželo a nebral si jejich výsledky k srdci.

Překvapují vás ohlasy na hodnocení kurzů, se kterými se setkáváte u kolegů pedagogů?

Jistě že stále slýchám obavy vyučujících o to, nakolik mohou být jednotlivé evaluace ovlivněny např. špatným výsledkem u atestace nebo osobní antipatií. Úplně vyloučit se to jistě nedá, musím ale konstatovat, že s vysloveně iracionálními hodnoceními jsem se setkala jen velice zřídka. Zcela odmítnout musím ovšem jinou, často opakovanou představu, totiž že by studenti hodnotili lépe předměty a pedagogy s menšími nároky – nic takového na naší fakultě rozhodně neplatí.

Někteří vyučující se cítí být v systému evaluací v nerovném postavení vůči studentům. Já ale vnímám evaluace jako nástroj, který naopak do určité míry narovnává přirozeně nerovné postavení studenta vůči pedagogovi: pedagog může studentovi „zatopit“ mnohem snáz a hůř, kdyby na to přišlo. Myslím, že by pedagogové měli k evaluacím, včetně těch, které vnímají jako nespravedlivé nebo třeba naivní, přistupovat s maximální velkorysostí.

Veškerá přetrvávající nedůvěra k evaluacím vyplývá myslím právě z obavy, aby se s evaluacemi nezacházelo mechanicky a účelově. Zda se to na některých katedrách děje, to nemohu soudit. Ale mohu zodpovědně prohlásit, že ve Studijní komisi tomu tak nikdy nebylo. Znovu se vracím se k tomu, co jsem říkala na začátku – evaluace je nutné poučeně interpretovat, ne jen povrchně číst. A pokud se tak děje, je to zdroj informací k nezaplacení.

**Anonymní studentské hodnocení kurzů
je možné odeslat do 12. června 2016
pomocí elektronické aplikace.**